

[Justitsministeren.]

enig med mig heri, idet hun jo sagde i en anden Forbindelse, at begge Parter skal have og blive ved at have et Ansvar, uanset hvorledes vi ordner Svangerskabslovgivningen.

Det ærede Medlem Fru Inger Gautier Schmit kunde ikke forstaa mine stærke Udtalelser om, at jeg ansaa Oplysning og meget mere Oplysning af Ungdommen paa hele dette Omraade for nødvendig, før vi gik til den nye Straffelov, idet vi jo, som det ærede Medlem sagde, altid har haft en Straffelov. Ja, men hvordan er det gaaet hidtil? Det er i stigende Grad gaaet saadan, at man ikke har brugt denne Straffelov, fordi Forholdene, som vi alle ved, har været af den Karakter, at man ikke har ment at burde straffe vedkommende Kvinder.

Den Omstændighed, at alle Partier paa nær to er imod Seksualklinikkerne, kan ikke gøre et Medlem af den nuværende Regering særlig modløs, da det omtrent gælder alt, hvad Regeringen foreslaar, at de to Partier er alene om at gennemføre det, i hvert Fald naar det er noget nyt og betydningsfuldt. Det gør derfor ikke noget stærkere Indtryk paa mig.

Jeg er heller ikke sikker paa, at ikke andre ærede Ordførere, der har haft Ordet i denne Sag, er lettere at overbevise om det rimelige i at gaa den Vej end det ærede Medlem Fru Inger Gautier Schmit. Det ærede Medlem siger, at de unge Mennesker har jo Lægerne at gaa til. Ved det ærede Medlem ikke, at der inden for en stor Kreds af de unge Læger og de lægestuderende netop er overordentlig Utilfredshed med, at det lægevidenskabelige Fakultet ikke har gjort noget for at undervise de kommende Læger paa disse Omraader, saa at de igen kunde undervise deres Patienter, navnlig de unge? Det, der har betinget Dr. Leunbachs Popularitet i visse Kredse, ogsaa blandt de lægestuderende, er, at han paa dette Omraade har taget en Undervisning op, som de har været glade ved, og som man efter min Mening har forsømt fra ansvarlig Side.

Det er ikke rigtigt, at ikke andre end socialdemokratiske Kvinder har ønsket Seksualklinikker, men selv om saa var, vilde jeg allerede af den Grund, at det drejer sig om en saa talrig Del af Befolkningen og den Del af Befolkningen, hvis unge Døtre maaske er mere udsat end andre for Vanskeligheder og Fristelser paa disse Omraader og er mere ubeskyttede, idet de tidligere kommer ud mellem fremmede, tænke meget alvorligt over, hvad der skulde gøres.

Det ærede Medlem spurgte saa, hvordan disse Klinikker skal indrettes. Det tror jeg, vi skal lade Forholdene afgøre efter de Forhandlinger, der skal føres senere. Det vil jeg ikke her i Dag staa og skitsere i det enkelte, bl. a. fordi jeg selv paa visse Omraader er i Tvivl, men der vil blive ført Forhandlinger med Sundhedsstyrelsen og andre herom.

Det er ikke rigtigt, som det ærede Medlem sagde, at jeg kæmpede med Lidenskab for at faa disse Seksualklinikker. Jeg ved ikke, hvorfor jeg skulde blive saa lidenskabelig i den Anledning. Hvis der overhovedet var noget i Retning af Lidenskab over min Tale, var det rettet mod den Modstand, der var over for dem, uden at man satte noget virkeligt i Stedet for, en Modstand, som man altid møder herhjemme, naar der er Tale om at forsøge noget nyt, navnlig hos dem, som altid taler om, hvor galt det gamle er, men som aldrig vil være med, naar der skal indføres Reformen. Det ærede Medlem kunde have undgaaet noget af den Lidenskab, for at bruge et stærkt Udtryk, hos mig, idet det ærede Medlem med den Indflydelse, hun har i de Kredse, som navnlig siger, at de interesserer sig for disse Spørgsmaal, sikkert for længst kunde have gjort meget til Gavn for Ungdommen.

Jeg er mig ikke bevidst, at jeg har foretaget nogen udglidende Vurdering moralsk set af Forholdet med Hensyn til Spørgsmaalet Børn uden for Ægteskab. Jeg antager, at de fleste fornuftige, moderne Mennesker, uanset deres Synspunkter i øvrigt, er enige med mig i, at det vil være rimeligt at oplyse Ungdommen saa godt som muligt og foreholde den dens Ansvar og lære den Livets Vanskeligheder at kende, derunder ogsaa at gøre den opmærksom paa, at det, som det ærede Medlem nævnte, bedste for et Barn normalt er at vokse op med begge sine Forældre. Alt dette kan vi ikke blive uenige om, men det var ikke det, jeg talte om. Jeg talte om, at naar Ulykken er sket, saa maa der en ganske anden Vurdering til af denne ulykkelige unge Kvindes Stilling end den, man i store Kredse hidtil har været villig til at anlægge.

Jeg ved ikke af, at jeg har ladet min Naades Sol skinne over „Kristeligt Dagblad“. Hvis det er Tilfældet, saa glæder det mig for Bladets Skyld.

Endelig sagde det ærede Medlem, at hun ønskede ikke at skille det erotiske Liv fra Forplantningen og det Ansvar, der fulgte dermed. — Det er en af disse almindelige Sandheder, som netop ingenting siger, fordi den er alt for almindelig. Mener det